

Neumannův Komentář k § 280 ex. ř.). Jest proto za to míti, že přejímatel podle § 280 ex. ř. může až do soudního rozhodnutí o návrhu návrh ten vzít zpět. Pochybil proto prvý soud, když zpětvzetí přejímatelovo na soud nepřijal a přes to prodej z volné ruky pronajímateli povolil.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu, pokud nařizovalo prodej zabavených předmětů z volné ruky za odhadní cenu.

Důvody:

Dovolací soud dal si především otázku přípustnosti dovolacího rekursu. Otázku tu zodpověděl kladně. Napadeným usnesením bylo sice vysloveno, že se usnesení prvního soudu zrušuje a že se prvnímu soudu ukládá, by ve věci dále jednal a znovu rozhodl, ale ve skutečnosti bylo usnesení prvního soudu vlastně změněno a, kdežto první soud zpětvzetí nabídky, pokud se týče návrhu na koupi po případě na prodej zabavených věcí z volné ruky k soudu nepřijal a je zamítl, rekursní soud napadeným usnesením ono zpětvzetí nabídky a návrhu k soudu přijal. Nejde tudíž o případ § 527 druhý odstavec c. ř. s. (§ 78 ex. ř.) a dovolací rekurs není vyloučen. Ve věci samé nelze s rekursním soudem souhlasiti.

Návrh na jinaké zpeněžení zabavených věcí (§ 280 ex. ř.) lze vzít zpět jen, než byl návrh soudem vyřízen (§ 416 c. ř. s., § 78 ex. ř.). Povinná vzala zpět svůj návrh teprve po jeho vyřízení a přijetí zpětvzetí není tudíž po právu. Ten, kdo, připojiv se k návrhu na jinaké zpeněžení, učinil nabídku na koupi k dražbě určených předmětů, nemůže, a to ani před vyřízením návrhu, pokud se týče nabídky, od nabídky ustoupiti. Jsa, jak správně uvedl rekursní soud, spolupodávajícím, je ten, kdo nabídku učinil, vázán nabídkou až do rozhodnutí o návrhu, po případě, bylo-li navrhované zpeněžení povoleno, až do vyššího podání. Předpokladem této vázanosti ovšem jest, že v řízení o návrhu na zpeněžení a v povoleném zpeněžovacím řízení bude řádně pokračováno. To vyplývá z ustanovení § 278 odstavec první a § 180 odstavec pátý ex. ř., jichž obdobně jest použití. Opačné stanovisko rekursního soudu vedlo by, pokud se týče mohlo by vésti k nabídkám vážně nemíněným, ku protahování řízení na škodu vymáhajícího věřitele, což by účelu exekučního řízení, nanejvýš opatření podle § 280 ex. ř. neodpovídalo. Pochybil proto rekursní soud, když zpětvzetí nabídky přejímatel a v souvislosti s tím zpětvzetí návrhu dlužnice na soud přijal a bylo se tudíž o dovolacím rekursu usnésti, jak se stalo.

Čís. 12129.

Není přípustným ustanovení stanov společenstva (podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.), že se valná hromada může usnésti beze změny stanov na rozmnožení představenstva.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1932, R I 959/32.)

Rejstříkový soud nevyhověl opovědi k zápisu druhého odstavce § 15 stanov společenstva o rozmnožení počtu představenstva beze změny stanov. Důvody: Odstavec ten odporuje předpisu § 5 čís. 7

zák. čís. 70/1873 ř. zák., podle něhož se zřetelem k § 15 téhož zákona stanovy musí obsahovati i ustanovení o složení představenstva, t. j. o počtu členů představenstva a jejich vlastností (funkcí). Změna počtu členů představenstva beze změny stanov není tedy přípustná. Ani zákon, ani stanovy nemají předpis o tom, že stanovy tvoří nedílný celek, který by bylo povoliti k zápisu do rejstříku úplně bez výluky určitých ustanovení. Zákonům odporujícím, tedy nepřipustným předpisům stanov jest odepříti zápis do rejstříku zejména, když vyloučení takového předpisu smysl ostatních předpisů stanov neruší (§ 11, § 5 čís. 7 cit. zák.). Re - k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Ku správným důvodům napadeného usnesení dodává se jen ještě toto: Podle § 15 zák. ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. z. má každé družstvo své představenstvo, skládající se z jednoho nebo z více členů. Z toho jest zřejmo, že počet členů představenstva musí býti uveden ve stanovách, a není přípustné, by se valná hromada usnesla bez změny stanov na rozmnožení představenstva, jak to ustanovuje odst. (2) § 15 stanov.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatelka napadá souhlasná rozhodnutí soudů nižších stolic pro nezákonnost, leč neprávem. Obsahujíť stanovy stěžujícího si družstva v § 15 odst. 1 ustanovení, že se představenstvo skládá z 5 až 9 členů. Má-li počet členů představenstva býti rozmnožen, jde o změnu společenstevní smlouvy, již lze provésti jen způsobem vytčeným v § 9 zák. ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., o společenstvech výdělkových a hospodářských. Ustanovení § 15 odst. 2 stanov se tudíž příčí velicímu předpisu § 9 uv. zák. a jest přisvědčiti právnímu názoru soudů nižších stolic, že toto ustanovení není přípustné. S druhou otázkou nadhozenou v dovolacím rekursu, zda bylo přípustno při povolení zápisu družstva vyňati ze stanov pozastavené ustanovení nelze se zabývati, poněvadž příslušné vývody dovolacího rekursu nejsou kryty jeho návrhem, jenž se omezuje na změnu napadeného usnesení v ten smysl, by i ustanovení § 15 odst. 2 stanov bylo zapsáno do obchodního rejstříku.

Čís. 12130.

Přejímatel usedlosti zatížené výměnkem, jenž jej nepřevzal, nastupuje v povinnost zavazaného platiti výměnkové dávky jako dlužník hypotekární, nikoliv jako dlužník osobní, a lze ho uznati povinným platiti dospělé výměnkové dávky jen pod exekucí na nemovitosti, na nichž výměnek vázne.

Oprávněný může požadovati od kteréhokoliv z vlastníků zavazených nemovitostí celé výměnkové dávky. Jde tu o reální břemeno simultanní a vlastníci zavazených nemovitostí jsou zavázáni rukou společnou a nerozdílnou.